

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Collegium Universi Juris Canonici

Engel, Ludwig
Salisburgi, 1693

5. De Postulatione Prælatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61596)

TITULUS V.
De Postulatione Præla-
rum.

SUMMARIÆ.

1. Postulatio quid?
2. Qualiter differat ab electione.
3. Postulatio non acquiritur ius, nec potest simpliciter consentire.
4. Postulatio potest revocari nondum presentata superiori: & quid si presentata postulato, ique consenserit?
5. Expense intuitu postulationis vel electionis factæ an & quando repetantur?
6. Postulatus quot vota habere debeat, & ibi. quid si postulatio concurrat cum electione?
7. Votum confundens electionem cum postulatione quando reprobetur?
8. Postulatio quomplex, & ad quem spectet eius admissio?
9. In postulatione non requiritur accurata observatio, quia propter de Elect.
10. Postulantes indignum privantur iure eligendi pro ea vice.
11. Postulatio vel electio auctoritate Pape cassata inducit reservationem beneficii.

In IV. Titulis precedentibus quædam veluti Prolegomena de Jure Divino, naturali & humano præmissa sunt. Nunc Compiler transeundo ad magis particularia incipit agere de Jure personarum Ecclesiasticarum, scilicet de earum constitutione, & obligatione. Quia verò in Hierarchiâ Ecclesiæ militantis alii sunt subditi, alii Prælati, qui aliis, & dignitate, & potestate præminent, primò de Prælatorum creatione, quæ vel per *Postulationem*, vel *Electionem*, vel etiam *Translationem* fieri solet, tractatur.

Est igitur *Postulatio* alicujus personæ ad Prælaturam, sive dignitatem erga superiorem destinata petitio, ut eam dispensativè admittere velit; per quæ ultima verba *principalis* differentia inter electionem & po-

stulationem denotatur. Nam electio est personæ habilis ad dignitatem: postulatio verò est personæ aliquo impedimento laborantis, & propterea dispensatione opus habentis. Ex quo mox altera differentia consequitur, quòd electus electionem de cætero Canonice simpliciter acceptare valeat, atque inde jus acquirat, ut ei confirmatio à superiore ex justitia debita sit; *postulatus verò non nisi sub conditione dispensationis obtinendæ in postulationem consentire possit. Passerin. in *Tract. de Elect. cap. 24. quæst. 8. n. 13. & quæst. 14. n. 50.* & ipsam quoque postulationem à superiori admitti res gratiæ potius, quàm justitiæ sit, nec injuria fiat postulato, si etiam non vocatus rejiciatur, cum denegare gratiam in potestate superioris sit. *cap. 3. & penult. h. tit.* unde & in terminis juris postulatio *admitti*, electio *confirmari* dicitur: quod enim *confirmatur*, jus aliquod præexistens supponit; habet tamen ea admissio vim electionis, & confirmationis. Passer. *d. l. 9. 3.*

Aliquando tamen, sicut ob justam & præsertim publicam causam dispensatio in votis, irregularitatibus, & similibus nunquam ex officio debita esse potest, ut in *Libro III. in Tit. Ne sede vacante.* dicemus; ita etiam admissio postulationis, si ea secundum formam juris concorditer facta sit, vel necessitas, & utilitas Ecclesiæ exigat. Quamvis etiam hoc casu postulanti- bus, vel postulato non tam propria actio contra denegantem admissionem, quàm imploratio officii apud superiorem judicem competere videatur. Panorm. in *cap. bona. 3. h. t. n. 14.* Laym. in *99. Cas. de Præl. Eccl. Disting. & disp. 9. 8.* Glossa in *d. c. bona. V. gratia.*

Est & *tertia* differentia inter postulatio- nem, & electionem, quòd electio post publicatum scrutinium ab eligentibus revocari, vel

ti, vel mutari non possit. *c. publicato. 58. de Elect. & dicitur Tir. seq.* Postulatio autem utcumque fuerit publicata, vel etiam ad superiorem destinata, damno suo actualiter superiori præsentata non sit, revocari possit: quia, ut dictum, per eam nullum jus acquiritur postulato, & gratiam petere nemo cogitur. Si verò actu superiori præsentata foret postulatio, non aliter quam cum consensu eius revocari possit. *Holt. h. l. n. 12. Joan. And. & Pan. in cap. bona. 4. h. t. Passer. d. cap. 24. g. 9. ubi num. 17.* querit, an revocari possit, si postulatio saltem ipsi postulato præsentata, ab eoque consensus illi conditionatus deluper præstitus fuit? Ratio dubitandi est, quòd illa præsentatio, & consensus videatur habere naturam pacti irrevocabilis. Sed quia DD. generaliter admittentes revocationem hanc exceptionem non statuunt, nullum se legisse testatur *Passer. d. l.* qui hoc dubium tractaret, ideo videtur hic affirmativam supponere. Neque consensus postulati requiritur per modum pacti, sed tanquam conditio, sine qua non potest postulatio superiori præsentari. Planè idem sensisse *Panorm. in d. cap. 4. h. t. num. 11.* satis colligitur, dum ibidem docet cum *Innoc. & aliis*, quòd si postulatus fecisset aliquas expensas intuitu postulationis, licet cum consensu, & præcitu postulantium, non possit eas à postulantibus, vel Ecclesia propter revocationem & variationem postulationis repetere: tum quòd suum, non Ecclesie negotium, & quidem factis ambitiosum, contendendo ad dignitatem sibi non debitam, gesserit: tum quòd sibi imputare debeat expensas factas, cum nullum jus ex postulatione se habere, ac postulantes variare posse sciverit, aut scire debuerit. Ergo supponit *Panorm.* quòd etiam post consensum postulati detur variatio: quis enim faciat expensas ad prosequendam

postulationem, nisi prius, imò hoc ipso facto in eam consenserit? Quamvis circa hoc punctum expensarum cum consensu postulantium factarum æquius censet *Passer. d. 9. n. 20.* cum *Sylv. & aliis* earum refusionem Postulantibus incumbere; tum quòd earum causa fuerint: tum quòd postulatus cum consensu postulantium faciens sumptus in prosecutione postulationis, ipsorum quoque postulantium negotium gesserit, nec propterea de ambitione notandus sit.

Quandonam autem universim prosequentes, vel impugnantes electionem, aut postulationem valeant expensas repetere, videatur *Gloss. fin. in c. cupientes. 16. in v. judicabit. de Elect. in 6.* Breviter dicendum, quòd illi tantum ordinariè consequantur expensas, qui obtinent contra electionem minus Canonicam, vel damnosam Ecclesie: quia isti censentur utile negotium Ecclesie gerere. Cæterum verò, qui succumbunt in impugnatione, vel electionem aut postulationem propriam prosequuntur, regulariter non repetunt: quia vel negotium Ecclesie non utiliter, vel suum tantum negotium gessisse censentur, nisi Regularis sit, cui, cum bona propria non habeat, ne jura sua, aut Ecclesie pereant, ex bonis Ecclesie succurrendum est. *arg. c. ex parte. 11. de Accusat.* Item si electio, & postulatio in concordia facta sit, possunt ipsi eligentes, & postulantes sumptibus Ecclesie petere confirmationem electionis, & admissionem postulationis.

Quarta quoque differentia est circa numerum suffragiorum: etenim in electione semper sufficit, ut major pars Capitularium in electum consentiat. *c. quia propter. 42. de Elect.* postulatio verò, si concurrat cum electione, & aliqui ex Capitularibus postulent, aliqui eligant, hoc habet speciale, ut non sufficiat, quòd major pars postu-

laverit, sed requiritur, ut postulantium numerus sit duplo major, quam eligentium, & ita duæ tertie Capitularium v. g. ex 30. 20. stent pro postulato, alias rejecto postulato electio etiam à minori parte Capituli (dummodo illa superet unam tertiam) confirmabitur. *c. scriptum. 40. & ibi Gloss. & Pannon. de Elect.* Sentiunt tamen DD. quòd *de c. scriptum.*, admittens electionem minoris partis, quando pars major non elegit, nec postulavit indignum, sit quedam specialis decisio contra communes juris in materia electionis regulas, fundeturque potissimum in consensu Capitularium, qui simul postulationem, & electionem superiori presentarunt, atque eo ipso consentire censentur, ut vel postulatio ipsorum admittatur, vel aliorum electio confirmetur; ut proinde in arbitrio Confirmatoris positum videatur, ut consideratis circumstantiis, & qualitatibus personarum vel postulationem admittat, vel electionem confirmet, vel utramque rejiciat, adeò ut ne electo quidem in casu isto jus aliquod ante acquiratur, quam confirmationis assensus accesserit. Ita Laym. *in qq. Can. de Præl. Eccl. Dilinga. disp. 9. 7.* & nota Gloss. *in d. c. scriptum V. Confirmes.* Passer. *d. c. 24. q. 15. n. 61. & seqq.* arg. *tex. in d. c. scriptum.* ibi: *& si partes consenserint, procedas hoc modo.* Si verò postulatio cum electione non concurrat (quod tunc evenire potest, si omnes Capitulares postulationem, sed circa diversas personas, instituant) prævalebit pars major Capituli, quamvis ex duabus tertis non constet: quia regula est generalis, quòd major pars Capituli totum Capitulum representet, à qua regula tantum excipitur hic casus specialis, si postulatio cum electione concurrat, proinde in aliis regula firma manet.

7 Potest hic adnotari, quòd *in c. un. h. tit. in 6.* reprobentur tales eligendi, aut postu-

landi formæ, & actus inde secuti annullentur: *eligo postulando, & postulo eligendo:* aut *eligo postulandum, sive postulo eligendum;* eò quòd contineant verborum contrarietatem; sicut & alias si postulandus eligatur, electio canonica non est, utpote facta de persona ob defectum canonicum indigna. *c. cum Wintonensis. 25. c. congregato. 53. de Elect.*

Item *in eodem cap. un.* etiam hæc forma rejicitur: *eligo & postulo, prout de jure melius fieri potest;* nisi quando probabiliter dubitaretur, utrum quis sit eligendus, vel postulandus: cum forsan de defectu ejus aliqua conjectura, sed non veritas haberetur, quo casu sic postulatus, vel electus antequam consensum suum præstet, alterutram viam postulationis, vel electionis amplecti debet, neque unà vià electa ad aliam redeundi potestatem habet. Utrum autem e contra, quando certò eligibilis postulatur, actus sit nullus, non secus ac si postulandus eligatur? pro utraque sententia allegat Passer. *d. cap. 24. quæst. 12. num. 24.* & ipse arbitrio confirmatoris remittit. Posset addi ratio differentie, quòd si postulandus eligatur, injuria fiat Ecclesie, dum eligentes volunt inhabili jus ad Prælaturam tribuere: in altero autem casu injuria, si qua est, potius personam postulati, quam Ecclesiam respiciat.

8 Postulatio solet à DD. dividi in *solemnem, & non solemnem.* Solemnis est, quæ dirigitur ad eum, qui potest in impedimento postulati dispensare. Hinc est, quòd licet confirmatio electionis de jure ad proximum superiorem pertineat (nisi quòd hodie in *Concordatis Germanie* confirmationes Episcoporum sint S. Pontifici reservatæ) admissio tamen postulationis etiam ipso jure plerumque ad S. Pontificem spectet, cum ipsi regulariter soli (nisi inferior speciali privi-

privilegio, vel consuetudine munitus sit) dispensandi potestas competat.

Et huic *solemni* postulationi propriè conveniunt ea, quæ hæcenus dicta sunt. Cumque ejus admissio pendeat merè ex gratia superioris, ut sæpius repetitum, ideo neque formam *cap. quia propter. de Elect.* accurate per omnia observare esse de necessitate, quamvis tutius fateatur, docet Passer. *d. cap. 24. quest. 5.* nisi ut in postulationibus Regularium vota secreta dentur: quia Concilium Trident. *sess. 25. de Rec. cap. 6.* ex identitate rationis etiam de postulatione S. Congregatio interpretata est.

Postulatio *non solemnis* est, in qua non petitur dispensatio contra jus, & relaxatio legis, sed licentia solum, & consensus superioris, veluti si Abbas, vel Præpositus, aut privatus Religiosus in Episcopum, vel in alterius, quam sui proprii Monasterii Prælatum assumatur cum licentia illius superioris, cui immediatè subest; & propterea talis postulatio non est tam postulatio, quam electio, & nihil intèrest, an Capitulares electionis vel postulationis vocabulo utantur: nam sacri Canonibus Regularibus concedunt, ut non tantum ad alia Monasteria, quam propria, sed etiam ad Episcopatus Ecclesiarum Cathedralium, quamvis sæcularium, eligi, vel assumi liberè, & licitè possint, dummodò ex post facto consensus superioris accedat. Et quidem si privatus Religiosus sit, qui eligitur, consensus sui Abbatis (sine quo Religioso consentire irritatur electio, non tamen requiritur consensus Capituli) si Abbas, consensus Episcopi, vel si exemptus fuerit, consensus S. Pontificis, vel Legati ejus de latere requiritur. *cap. Religiosus. 27. cap. si Abbatem. 36. de Elect. in 6. Clem. 1. eodem tit.* Aliud est, si Episcopus unius diocesis eligatur in alterius diocesis Episcopum, vel Archiepiscopum:

talis enim à vinculo spiritualis conjugii, quo adstrictus est suæ Ecclesiæ Cathedrali (quod vinculum non est propriè inter Abbatem & Monasterium) tantum à S. Pontifice absolvi, & proinde solemniter postulari debet. *cap. ult. h. tit. c. inter corporalia. 2. Vers. sicut autem. de Translatione Episc.*

Demum quia postulantes indignum privantur pro ea vice potestate postulandi, & eligendi, ut cum Innoc. *in cap. 1. & Panorm. in cap. ult. h. t.* notant communiter DD, omnis autem postulatus defectu Canonico laborans videatur indignus, ideo hæc in tres regulæ traduntur: *Prima* est, quòd si postulatus sit indignus indignitate indispensabili, ut quia criminosus, impoenitens, hæreticus, infamis, omninò illiteratus &c. tunc privatio electionis, & postulationis pro ea vice ipso jure inducatur. *Secunda* est, si indignitas sit quidem dispensabilis, attamen non solet dispensari, (quòd ex stylo Curia defumendum est) tunc postulatio non est ipso jure nulla, sed per sententiam annullanda, neque pœna privationis ipso jure incurritur, nisi quòd in *Extravag. ad Regimen. 13. de Præbendis inter Com. & Concord. German. §. 2.* dignitates illæ, in quibus postulationes, vel electiones factæ tanquam minus canonice autoritate Papæ, ad quem spectat earum admissio, vel confirmatio, rejiciuntur, Sedi Apostolicæ referuntur. *Tertia* denique regula ex præcedentibus inferitur, quòd illi proinde postulabiles censeantur, qui tali defectu canonico laborant, in quo possit & solet dispensari: uti est vinculum alterius Ecclesiæ, Ordinum, vel ætatis defectus, &c. Panorm. *in d. cap. fin. num. 8. Barb. Jur. Eccles. univers. cap. 19. num. 6. Laym. d. loco. quest. 2. Passer. d. cap. 24. quest. 12. num. 28. & seqq.*